Ankenævnet for Forsikring

Den 7. februar 2018 blev i sag nr. 90993:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Nykredit Forsikring A/S
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har indboforsikring (hjemforsikring) i Nykredit Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over, at selskabet har anset et anmeldt indbrudstyveri som simpelt tyveri.

Selskabet har anført, at klagerens bolig ikke var forsvarligt aflåst og har på denne baggrund anerkendt at dække det anmeldte tyveri i henhold til reglerne om simpelt tyveri, hvor der bl.a. ikke ydes dækning for smykker.

Klageren mener, at selskabet bør anerkende, at der er tale om et indbrudstyveri.

I klageskema af 15/6 2017 til nævnet samt i det til klagen vedlagte bilag har klagerens advokat bl.a. anført:

> "**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. Supplerende redegørelse kan evt. vedlægges.**
>
> Min klient, [klageren], var d. 24.12.2016 udsat for indbrud på sit lejede værelse, hvorved han fik stjålet en guldkæde til 187.900,00 kr. Indbruddet blev gennemført ved opbrud af et vindue i udluftningsposition, der havde indbygget låsemekanisme i pågældende position. Vinduet var placeret i knap 5 meters højde. Herefter skaffede gerningsmanden sig adgang til min klients lejede værelse ved at opbryde døren hertil med gaffel eller lignende redskab.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at der er tale om 'simpelt tyveri'. Selskabet anfører, at et vindue i udluftningsposition med tilhørende låsemekanisme ikke er 'tilhaspet'. Derimod betragtes det som uagtsom og uforsvarlig aflåsning. Dette må imidlertid bestrides. Korrespondance mm. til nærmere belysning af ovenstående er vedlagt nærværende klage.

2. Hvad vil du konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)

Selskabet skal anerkende dækningspligten for den stjålne guldkæde. Min klient har været udsat for 'indbrud', jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 13.7, idet vinduet til ejendommen har været placeret i udluftningsposition med forsvarligt indbygget låsemekanisme. Døren til hans værelse var desuden aflåst. Dette må betragtes som forsvarlig aflåsning, hvorfor selskabet tilpligtes at anerkende dækningspligten for 'særlige private værdigenstande'.
…
Klager var d. 24. december 2016 udsat for indbrud, hvorved han fik stjålet en guldkæde til en værdi af 187.900,00 kr. fra sit lejede værelse.

Indbruddet blev gennemført ved, at gerningsmanden skaffede sig adgang til ejendommen (lejligheden hvor i klager lejer et separat aflåseligt værelse) ved voldeligt opbrud af et vindue (ikke i det af klager lejede værelse, men i andet rum i lejligheden), der var placeret i udluftningsposition.

Vinduet var/er forsynet med en forsvarlig låsemekanisme, der umuliggjorde indtrængen gennem vinduet uden brug af vold for at brække dette op samt redskab i form af en skruetrækker. Vinduet var placeret ud fra en altan i 5 meters højde, og gerningsmanden anvendte en stige for at skaffe sig adgang til pågældende altan.

Klagers lejede værelse var aflåst med en såkaldt 'københavnerlås', som gerningsmanden brød op med en skruetrækker, kniv, gaffel eller lignende redskab, der ikke efterlod tydelige mærker. Imidlertid er konstateret, at låsen til klagers værelse var 'bøjet indad' efter opbruddet.

Klager har tegnet hjemforsikring ved indklagede selskab, Gjensidige Forsikring.

Indklagede selskab har hidtil afvist dækningspligten for guldkæden med henvisning til, at der alene er sket 'simpelt tyveri', jf. klagers forsikringspolices pkt. 13.7. Indklagede anfører, at klager har udvist uagtsomhed ved at placere vinduet i udluftningsposition. Selskabets afvisning af dækning af påklaget til henholdsvis selskabet selv i en skrivelse af 28. marts 2017 og efterfølgende til selskabets klageafdeling i en skrivelse af 21. april 2017. Indklagede har desuagtet fastholdt sin afvisning af dækningspligten,

Det gøres gældende, at der skal ske dækning af hændelsen i henhold til den tegnede police.

Det opbrudte vindue er udstyret med en låsemekanisme, således at det også må betragtes som forsvarligt aflåst i denne position. Vinduet har alene været åbent med få centimeter, og gerningsmanden har ikke kunnet skaffe sig adgang til ejendommen uden voldeligt opbrud af låsemekanismen. Det fremgår af klagers forsikringsbetingelsers pkt. 13.7, at der også foreligger indbrud, når en gerningsmand har skaffet sig adgang gennem et 'tilhaspet' vindue. Et vindue placeret i udluftningsposition med forsvarlig låsemekanisme må (som minimum) være at betragte som 'tilhaspet'.

Endvidere er vinduet placeret i en sådan højde, at gerningsmanden alene har kunnet skaffe sig adgang hertil ved at benytte en stige eller andet hjælpemiddel. Det har således fordret omfattende brug af redskaber (i form af skruetrækker, en stige samt en kniv, gaffel eller lignende redskab) at skaffe sig adgang til klagers lejede værelse og den stjålne guldkæde.

Endvidere har det fordret brug af vold, der har ødelagt det tilhaspede vindue samt bøjet låsen på døren til klagers værelse, hvorfor der ikke blot kan være tale om 'simpelt tyveri'. Der foreligger 'indbrud', hvilket efter forsikringspolicen berettiger klagers krav på erstatning for (særlige) private værdigenstande, herunder den stjålne guldkæde, jf. forsikringspolicens pkt. 12.4.

Med nærværende klage henstilles således til, at Ankenævnet for Forsikring forpligter Gjensidige Forsikring til at anerkende, at klager har været udsat for 'indbrud', hvorfor selskabet er forpligtet til at dække den herved stjålne guldkæde.

Til belysning af sagen vedlægges kopi af korrespondance med indklagede selskab, selskabets illustrationsmappe ved besigtigelse af gerningsstedet samt klagers forsikringspolice."

Selskabet har i brev af 21/7 2017 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vores forsikringstager har tegnet Hjemforsikring og klager ved sin advokat over afvist dækning for smykketyveri i forbindelse med indbrud.

Forsikringstager har tegnet forsikring i Nykredit Forsikring A/S, hvorfor Ankenævnet bedes notere dette.

Vi kan frafalde kald og varsel.

Sagens fakta
Den 27. december 2016 anmeldte klager telefonisk et tyveri fra sin bopæl. Klager oplyste, at han den 24. december 2016 havde fået stjålet en guldhalskæde med diamanter, som tidligere var vurderet til ca. kr. 100.000. Klager oplyste, at denne vurdering også var stjålet. I 'Fortegnelse over stjålne smykker' oplyste klager, at der var tale om en 14 kt. kongekæde på ca. 200 gram med ni stk. runde mellemstykker i hvidguld med brillanter i, og at kæden var anskaffet i november 2013 ved privat handel.

Den 4. januar 2017 besigtigede henholdsvis vores taksator og skadeskonsulent skadesstedet. Lås til hoveddør blev udskiftet og taget med til nærmere undersøgelse. Senere låseundersøgelse viste ingen opbrudsmærker.

Den 16. januar 2017 modtog vi vurdering fra guldsmed …, der på baggrund af klagers fremsendte fotos og oplysninger vurderede nyværdi af kongekæde til kr. 187.900.

Ved brev af 3. februar 2017 afviste vores taksator dækning af smykke, idet der var tale om simpelt tyveri.

Ved brev af 3. februar 2017 opsagde vi klagers forsikringer, heriblandt Hjemforsikring.

Ved brev af 9. februar 2017 indtrådte klagers advokat i sagen og meddelte, at afvist dækning ikke kunne accepteres.

Ved brev af 28. marts 2017 meddelte klagers advokat, at vindue ved indstigningssted var opbrudt med skruetrækker; vinduet var således ifølge klagers advokat forsvarligt aflåst, og der var tale om voldeligt opbrud. Klagers advokat gjorde ligeledes gældende, at der var tale om voldeligt opbrud af 'københavnerlåsen' til klagers lejede værelse. Klagers advokat fandt derfor, at der var tale om indbrudstyveri, hvorfor klager var berettiget til dækning for stjålet guldkæde med værdi kr. 187.900.

Ved mail af 12. april 2017 fastholdte vores taksator efter en revurdering af sagen, at der var tale om simpelt tyveri, hvorfor der ikke kunne ske dækning af stjålet guldkæde.

Ved brev af 21. april 2017 klagede klagers advokat over afvist dækning og gjort fortsat gældende, at der var tale om indbrudstyveri.

Ved mail af 24. maj 2017 fastholdte Klageansvarlig enhed, at der var tale om simpelt tyveri.

Den 23. juni 2017 modtog vi Ankenævnsklagen. Klagers advokat gør gældende, at der skete voldeligt opbrud af indstigningsvinduet i udluftningsposition, som gerningsmanden kom til via altan i fem meters højde ved hjælp af stige. Klagers advokat gør videre gældende, at 'københavnerlåsen' i døren til klagers lejede værelse var bøjet efter opbrud. På den baggrund finder klagers advokat, at der er tale om indbrudstyveri, og at der må ske dækning herefter.

Vi har modtaget politirapport, hvor det af anmeldelsesrapporten fremgår, at gerningstidspunktet var 24. december 2016 kl. 15.15-22.30. Det fremgår videre om sagens genstand: indgang, gerningsmanden har anvendt en stige, hvorefter han har kravlet op til første sal på altanen. Gerningsmanden har derefter med skruetrækker bøjet låsemekanismen, som var monteret på den vandrette side af vindueskarmen og skubbet vinduet til soveværelset indad.

Vores vurdering
Klager har tegnet Hjemforsikring med gældende forsikringsbetingelser version 2138008.

Af forsikringsbetingelserne pkt. 13.7 fremgår det, at indbrudstyveri defineres som 'tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale'.

Dog undtages dækning ved indbrudstyveri, hvis der er tale om: 'Tyveri fra bygning eller lokale, hvor der ikke har været nogen hjemme og hvor tyven har skaffet sig adgang gennem vinduer, der ikke har været lukkede og tilhaspede eller døre, der ikke har været lukkede og låste'.

Ved simpelt tyveri (tyveri fra uaflåst bygning eller lokale) dækkes særlige private værdigenstande, såsom smykker, ikke, jf. forsikringsbetingelserne pkt. 13.7.

Det lægges ubestridt til grund, at der ikke var nogen hjemme på det anmeldte gerningstidspunkt (24. december 2016 kl. 15.15-22.30). Det er endvidere lagt ubestridt til grund, at det omhandlede indstigningsvindue stod i udluftningsposition på gerningstidspunktet.

Objektivt var det omhandlede vindue ikke lukket og tilhaspet, idet vinduet stod i udluftningsposition.

Det fremgår af politirapporten, at gerningsmanden med skruetrækker havde bøjet låsemekanismen, som var monteret på vinduesrammen. Klagers advokat gør hertil gældende, at vinduet alene var åbent med få centimeter, og at gerningsmanden ikke kunne skaffe sig adgang til bygningen uden voldeligt opbrud af vinduet og låsemekanismen. Klagers advokat gør på den baggrund gældende, at vinduet placeret i udluftningsposition må (som minimum) sidestilles med et tilhaspet vinduet.

Hertil bemærker vi, at det følger af fast Ankenævnspraksis, at et vindue i udluftningsposition ikke er at sidestille med et lukket og tilhaspet vindue, se fx Ankenævnskendelse nr. 69.636.

Desuden bemærker vi, at ved vores skadeskonsulents undersøgelse af gerningsstedet fremviste klager en løs skrue, der skulle være faldet ud af vinduet ved gerningsmandens indstigning (om end skruens nærmere oprindelse ikke kunne påvises), men der viste sig ikke tegn på vold forøvet mod vinduesramme. Klager oplyste til vores skadeskonsulent ved gerningsstedsundersøgelsen, at terrassedør var lukket og låst, og vores skadeskonsulent konstaterede ingen spor af vold mod dørramme eller rude i dør. Vores skadeskonsulent konstaterede, at det omhandlede vindue i udluftningsposition ved håndkraft eller anvendelse af instrument gjorde det muligt at åbne terrassedør inden fra.

Således var dels indstigningsvinduet ikke lukket og tilhaspet, hvormed dækning for indbrudstyveri direkte er undtaget, dels var bygningen ikke forsvarligt aflåst – og det uanset den begrænsede anvendte vold eller vinduets højdeplacering, jf. Familieforsikring, 5. udgave, s. 152. Derfor kan der ikke ske dækning som indbrudstyveri. Se evt. Ankenævnskendelse nr. 60.789.

Dækningsbetingelsen for indbrudstyveri om forsvarlig aflåsning anses efter retspraksis som en sikkerhedsforskrift i henhold til FAL § 51.

I henhold til FAL § 51 skal det vurderes, om den manglende aflåsning kan henføres til klager som en forsømmelse. Det var uagtsomt af klager at forlade boligen juleaften med åbent vindue, idet gerningsmanden nemt kunne komme til indstigning på første sal. Her bemærker vi især, at der befandt sig en stige, som gerningsmanden ifølge politiet anvendte til at komme op på terrassen. Vi bemærker også, at der stod en reol ved indgangsdøren mod offentlig vej, som muliggjorde adgang til terrassen. Se evt. Familieforsikring, 5. udgave, s. 148f. samt Ankenævnets kendelser nr. 59.396 og 77.810.

Vi mener på denne baggrund, at klager har udvist forsømmelse ved sin manglende forsvarlige aflåsning af bygningen.

Klagers advokat har gjort gældende, at døren til klagers værelse var forsvarligt aflåst med københavnerlås. Det understøttes ifølge klagers advokat af, at låsen til klagers værelse var 'bøjet indad' efter opbruddet. Noget sådant er ikke omtalt i politirapporten. Vores skadeskonsulent forklarer desuden, at klager ved vores skadeskonsulents besøg fortalte, at klager ved tidligere lejligheder havde forsøgt at åbne låsen ved hjælp af kniv eller gaffel. Vi finder det derfor ikke godtgjort, at eventuelle mindre bøjninger på københavnerlåsen kan sidestilles med opbrudsmærker efter det anmeldte indbrud.

Ved forsikringsbetingelsernes krav om forsvarlig aflåsning af bygning eller lokale forstås, at indgangsåbningerne (udvendige døre og vinduer) er sikret mod uvedkommende indtrængen. Indvendige døre er lettere at opbryde, især københavnerlåse, som forholdsvis let og ubesværet kan åbnes med andre genstande end nøgle, og en gerningsmand vil typisk have mere fred omkring sig til at opbryde en indvendig dør end en udvendig dør eller vindue. Klagers advokat kan derfor ikke gøre gældende, at aflåsning med københavnerlås af indvendig dør må sidestilles med forsvarlig aflåsning af bygning eller lokale i henhold til dækningsbetingelserne for indbrudstyveri. En indvendig dør kan ikke sidestilles med en indgangsåbning, se fx Ankenævnets kendelse nr. 79.603.

Af ovennævnte grunde fastholder vi, at bygningen ikke var forsvarligt aflåst på skadestidspunktet, og at klager udviste forsømmelse ved ikke at sørge for, at vinduet var lukket, da han forlod bygningen, idet han dermed muliggjorde gerningsmandens adgang til boligen. Vi skal afvise dækning i henhold til forsikringsbetingelserne pkt. 13.7, hvor der er tale om simpelt tyveri, og dermed ikke er dækning for smykker.

Afslutningsvist skal vi bemærke, at der ikke er taget stilling til klagers erstatningskrav, idet vi dog gør opmærksom på, at klager ikke har sandsynliggjort sit krav ved fornøden dokumentation for det stjålne smykkes ægthed, lødighed, vægt m.m., jf. forsikringsbetingelserne pkt. 16.6.

Klagerens advokat har i mail af 16/8 2017 til nævnet bl.a. anført:

"På vegne klager skal jeg fremkomme med følgende supplerende bemærkninger:

Det er ubestridt, at indstigningsvinduet var i *udluftningsposition på skadestidspunktet*.

Indklagede selskab anfører, at dette ikke er at sidestille med et tilhaspet vindue. Det er i den forbindelse nødvendigt at klarlægge, hvad der objektivt forstås ved 'udluftningsposition'.

Vinduet placeret i denne position er alene åbent med få centimeter og kan ikke opbrydes uden brug af vold med en styrke, der tillige ville opbryde et i øvrigt tilhaspet eller fuldt lukket vindue. Det er umuligt at føre en hånd eller et redskab gennem vinduet og herved åbne dette eller andet vindue/dør i lejligheden, når det er placeret i denne position. Vinduet er – også i udluftningsposition – udstyret med en stærk låsemekanisme, akkurat som et tilhaspet vindue.

Ved gerningsmandens opbrud af vinduet er der anvendt værktøj (ifølge politirapporten en skruetrækker) til at bøje låsemekanismen. Tillige har opbruddet medført, at en skrue er faldet ud af vinduet. Et sådant opbrud, der medfører bøjede og/eller brækkede metaldele samt mærker i vindueskarmen, og at en skrue falder ud, ville tillige have medført opbrud af et tilhaspet eller lukket vindue.

Jeg må således fastholde, at vinduet i ejendommen placeret i udluftningsposition er at sidestille med et tilhaspet vindue, hvorfor det må betragtes som 'forsvarligt aflåst' i overensstemmelse med forsikringsbetingelsernes pkt. 13.7.

Jeg er opmærksom på, at ankenævnets (hidtidige) praksis synes at tale for, at et vindue i udluftningsposition ikke kan betragtes som forsvarligt aflåst. Herimod skal imidlertid indvendes, at indstigningsvinduet og dets tilhørende låsemekanisme fremstår af en sådan type, at sikkerhedsniveauet er det samme, uanset om det er placeret i udluftningsposition

eller fuldstændig aflukket position. Jeg henviser til den til ankenævnet fremsendte illustrationsmappe, hvoraf det fremgår, at vinduet er åbent med ganske få centimeter og i øvrigt 'vipper opad', hvilket gør det umuligt at gennemføre opbrud af vinduet uden brug af betydelig vold og umuliggør indstigen gennem vinduet uden 'voldeligt opbrud'. Jeg vedlægger tillige nye fotografier af vinduets bøjede låsemekanisme samt den ødelagte skrue, hvoraf det fremgår, at det har været nødvendigt at anvende vold af en vis kraft for at opbryde vinduet – idet jeg samtidig henviser til politirapporten og billederne indeholdt heri (bill. 4), som udviser det opbrudte vindue.

I tilslutning til ovenstående skal jeg henvise til ankenævnskendelse 89.229. I pågældende sag var en altandør kun placeret i delvis låseposition. Ikke desto mindre fandt nævnet, at døren var 'forsvarligt aflåst', hvorfor der var tale om indbrudstyveri. Der blev herved blandt andet lagt vægt på, at døren var anbragt på en altan i første sals højde. Dette må tillige så meget desto mere skulle overføres til et vindue, der er placeret i delvis låseposition; i dette tilfælde forsvarlig udluftningsposition. I nærværende sag skete indbruddet således gennem et vindue, som var placeret ved en altan i knap 5 meters højde, hvilket som minimum må svare til første sals højde.

Jeg må således bestride selskabets synspunkt om, at det er 'fast ankenævnspraksis', at vinduer/døre i delvis låseposition/udluftningsposition uden videre kan betragtes som uforsvarligt aflåste.

På baggrund af ovenstående må jeg desuden bestride selskabets ukorrekte oplysning om, at selskabets skadeskonsulent har konstateret, at 'det omhandlede vindue i udluftningsposition ved håndkraft eller anvendelse af instrument gjorde det muligt at åbne terrassedør indefra'. I udluftningsposition udgjorde åbningen i vinduet – som det fremgår ovenfor og af billederne i selskabets egen illustrationsmappe – alene få centimeter, og det var ikke muligt at føre en hånd eller lignende instrument gennem denne. Min klient oplyser, at han efterfølgende selskabets nu fremkomne synspunkt og bemærkning herom har forsøgt at føre en hånd og/eller instrument gennem åbningen. Dette viste sig 'umuligt', jf. vinduets konstruktion og placering.

---oo0oo---

Indklagede selskab anfører herefter, at indbruddet skal vurderes i henhold til sikkerhedsforskriften i FAL § 51. I medfør af bestemmelsen har en forsikringstager alene krav mod selskabet i det omfang, det kan bevises, at forsikringsbegivenheden ikke skyldes forsømmelig overtrædelse af en forskrift.

I nærværende sag er der, som anført, sket voldeligt opbrud af et vindue ved brug af en skruetrækker eller lignende redskab. Denne vold har medført, at låsemekanismen er bøjet, og at der er røget en skrue ud af vinduesrammen, jf. vedlagte fotografier. Gerningsmanden har således anvendt vold i et sådant omfang, at det er sandsynligt, at han ville have opbrudt vinduet uanset dets placering i udluftningsposition eller tilhaspet.

Gerningsmanden har anvendt redskaber på gerningsstedet til at klatre op på altanen i knap fem meters højde.

Tillige har gerningsmanden medbragt redskaber til brug for opbrud.

Disse forhold indikerer, at gerningsmanden var indstillet på at gennemføre indbrud, og at vinduets placering i udluftningsposition ikke har haft betydning for gennemførelsen heraf.

Det afgørende for gerningsmandens opbrud af vinduet har således ikke været dets placering i udluftningsposition, da vedkommende under alle omstændigheder har vist sig at være indstillet på at forcere 5 meters højde og at anvende vold af samme karakter, som hvis vinduet havde været tilhaspet.

Det er på den baggrund uden betydning, at indklagede selskabet selv vurderer, at 'klager har udvist forsømmelse ved sin manglende forsvarlige aflåsning af bygningen', da aflåsningen ikke kan antages at have været afgørende for gerningsmandens opbrud af vinduet. Jeg må i øvrigt bestride, at der overhovedet er tale om 'forsømmelse', jf. ovenfor om sikkerhedsniveau.

I forbindelse hermed kan henvises til ankenævnets kendelse 82.211, hvori nævnet fandt, at der var tale om 'forsømmelse' som omtalt i FAL § 51, blandt andet fordi tyven kunne skaffe sig adgang til ejendommen uden brug af nævneværdig vold. I nærværende sag har brugen af vold netop været afgørende for gerningsmandens mulighed for at gennemføre indbruddet, hvorfor jeg må fastholde, at forsikringsbegivenheden – henset til ovenstående – ikke kan omfattes af FAL § 51. Der er således ikke tale om forsømmelse; og under alle omstændigheder har 'forsømmelsen' ikke været afgørende får forsikringsbegivenhedens indtræden, da adskillige forhold ved indbruddet indikerer, at dette var gennemført uanset vinduets placering i udluftningsposition.

---oo0oo---

Dernæst angiver selskabet, at opbruddet af københavnerlåsen ind til min klients værelse ikke er omtalt i politirapporten (og dermed ikke er sket?). Årsagen hertil er, at min klient ikke var til stede ved politiets besigtigelse.

Indbruddet blev opdaget af udlejer/min klients [familiemedlem], som herefter tilkaldte politiet. Eftersom min klient ikke var personligt til stede, var der åbenbart ingen, der fandt nærmere anledning til at foretage nærmere undersøgelse af døren til min klients værelse og dennes låsemekanisme. Der er ingen tvivl om, at låsen er brudt op.

Det er ikke korrekt, når selskabet nu angiver, at min klient selv skulle have opbrudt sin lås ved hjælp af kniv eller gaffel. Min klient oplyser, at han alene overfor selskabets skadeskonsulent har bekræftet, at dette formentlig kunne have ladet sig gøre at bryde døren op på denne måde; ikke at han selv har forsøgt et sådant opbrud.

Endelig anfører indklagede selskab, at der ikke er taget stilling til min klients erstatningskrav beløbsmæssigt, idet dette krav ikke er sandsynliggjort ved fornøden dokumentation. Der er fremlagt fotodokumentation for de stjålne effekter også overfor Københavns Politi, ligesom indklagede d. 28. marts 2017 har modtaget (kopi af) vurdering af kædens værdi foretaget af [guldsmed2]. Heraf fremgår, at kædens værdi vurderes til kr. 187.900,00. Dette er overensstemmende med tidligere vurderinger, min klient har fået foretaget af guldkæden. Kopi af pågældende vurdering vedlægges. Såfremt denne vurdering af kædens værdi ikke kan tiltrædes bedes dette begrundet af indklagede."

Selskabet har i brev af 2/10 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Det er lagt ubestridt til grund, at indstigningsvinduet stod i udluftningsposition på skadestidspunktet. Et vindue i udluftningsposition er objektivt ikke et lukket vindue. I øvrigt fastholder vores skadeskonsulent, at vinduet i udluftningsposition var åbent i sådant et om-

fang, at det muliggjorde indrækning af hånd eller genstand, så håndtaget på terrassedøren kunne påvirkes.

Undtagelsesbestemmelsen for indbrudstyveri i forsikringsbetingelserne pkt. 13.7, nr. 2.2 [2.1], finder således anvendelse, ifølge hvilken tyveri fra bygning eller lokale er undtaget dækning, når der ikke har været nogen hjemme, og hvor tyven har skaffet sig adgang gennem vindue, der ikke har været lukket og tilhaspet.

Allerede af den grund finder vi, at der ikke kan ske dækning som indbrudstyveri, da indstigningsvinduet ikke var lukket på skadestidspunktet.

Med hensyn til dækningsbetingelsen om forsvarlig aflåsning i forsikringsbetingelserne pkt. 13.7 er det nævnt i vores svarskrift af 21. juli 2017, at dækningsbetingelsen for indbrudstyveri om forsvarlig aflåsning er en sikkerhedsforskrift i henhold til FAL § 51. Der skal ikke ske dækning, hvis den sikredes forsømmelse er skyld i manglende overholdelse af sikkerhedsforskriften (forsvarlig aflåsning).

Til støtte for sit synspunkt henviser klagers advokat til Ankenævnets kendelse nr. 82.211. I kendelsen lægger Ankenævnet bl.a. vægt på, at der ikke var konstateret tegn på anvendelse af nævneværdig vold, hvorfor der ikke kunne siges at være sket forsvarlig aflåsning af den pågældende bolig.

Om der er tegn eller ej på brug af nævneværdig vold afgør ikke, om der så er udvist forsømmelse eller ej i henhold til FAL § 51. Det skal først vurderes, om der har været forsvarlig aflåsning (om sikkerhedsforskriften objektivt er overholdt), og dernæst skal det vurderes, om en manglende overholdelse af pålægget kan tilregnes den sikrede som forsømmelse.

Vi har redegjort for, at vinduet ikke var forsvarligt aflåst, bl.a. henset til de manglende tegn på opbrud. Vores skadeskonsulent konstaterede ved sin besigtigelse ikke tegn på vold forøvet mod vinduesramme eller terrassedør(ramme). Derfor mener vi, at vinduet ikke var forsvarligt aflåst på skadestidspunktet. Var vinduet forsvarligt aflåst, ville en vis anvendelse af vold være nødvendig for at muliggøre indbrud. En enkelt løs skrue (klager kunne ved skadekonsulentens besigtigelse ikke oplyse nærmere omkring dennes oprindelse) og mindre bøjet låsemekanisme statuerer ikke, at der er forøvet vold mod vinduet i en sådan grad, at indstigningsvinduet kunne siges at være forsvarligt aflåst i henhold til forsikringsbetingelserne.

Klagers advokat har til støtte for sit synspunkt henvist til Ankenævnets kendelse 89.229. Den i pågældende sag omhandlede altandør var lukket, om end håndtaget ikke var helt vredet i låseposition. Der var altså ikke tale om en helt eller delvist åben dør – i modsætning til nærværende tilfælde med et åbent vindue. Sagen baserer sig dermed på et andet faktum, hvorfor vi mener, at kendelsen ikke er anvendelig til at vurdere forsvarlig aflåsning i nærværende sag.

Den manglende overholdelse af sikkerhedsforskriften må tilregnes klager som forsømmelse, bl.a. fordi klager forlod boligen juleaften med åbent vindue (en aften med øget risiko for indbrud), hvor gerningsmanden nemt kunne komme til indstigning på første sal.

For så vidt angår den indvendige københavnerlås fastholder vores skadeskonsulent, at klager oplyste til ham, at klager ved tidligere lejligheder havde påvirket københavnerlåsen til hans værelse med en gaffel eller lignende. Det er således vores fortsatte vurdering, at

eventuelle mindre mærker/bøjninger på københavnerlåsen ikke hidrører fra det anmeldte indbrud.

Afslutningsvist skal vi gøre opmærksom på, at vi ikke har taget stilling til klagers erstatningskrav. Måtte Ankenævnet mod vores forventning finde, at klagers krav er dækket som indbrudstyveri, vil vi tage erstatningskravet til realitetsbehandling.

Med tilføjelse af ovenstående bemærkninger skal vi i øvrigt henvise til vores svarskrivelse af 21. juli 2017."

Til dette har klagerens advokat fremsendt mail af 17/10 2017, hvor det bl.a. er anført:

"Indklagede selskabets supplerende kommentarer ses i nogen udstrækning at være gentagelse af tidligere fremsendte argumentation, hvorfor det modtagne alene giver anledning til følgende supplerende bemærkninger:

Det skal fastholdes, at indstigningsvinduet på indbrudstidspunkt – som minimum – stod i position svarende til 'tilhaspet' på indbrudstidspunktet. Der henvises til, at vinduet er udstyret med låsemekanisme med et sådant sikkerhedsniveau, at der alene kan ske opbrud, hvis der anvendes en grad af vold, som ligeledes kunne opbryde et tilhaspet vindue. Ved placering af vinduet i ***udluftningsposition er vinduet alene åbent med få centimeter, og der kan ikke ske opbrud heraf uden brug af betydelig grad af vold; akkurat som tilfældet er for et 'tilhaspet' vindue***.

Som tidligere oplyst og dokumenteret ved fotodokumentation er ***det ikke ladsiggørligt at række en hånd eller anden genstand ind gennem vinduet i udluftningsposition, da det er åbent med få centimeter og i øvrigt 'vipper opad'***. Jeg henviser herom i øvrigt til det i indlæg af 16. august 2017 anførte. Selskabets supplerende kommentarer bidrager ikke med nyt (dokumentation for postulatet) i forhold her til.

Tillige fastholdes, at der **ikke er sket forsømmelse i henhold til FAL § 51, og at en evt. 'forsømmelse' i øvrigt ikke har haft indvirkning på forsikringsbegivenhedens indtræden i nærværende sag**.

Jeg henviser ligeledes herom til skrivelse af 16. august 2017. Det er ikke min opfattelse, at selskabets supplerende kommentarer kan begrunde afvisning af tidligere anførte i skrivelse af 16. august 2017, ***allerede fordi selskabets oplysninger ikke er korrekte, for så vidt angår brug og graden af vold for at opbryde vinduet***.

Selskabets argumentation i skrivelse af 2. oktober 2017 synes noget tvivlsom i denne sammenhæng:

'*Om der er tegn eller ej på brug af nævneværdig vold afgør ikke, om der så er udvist forsømmelse eller ej i henhold til FAL § 51 ... Vores skadeskonsulent konstaterede ved sin besigtigelse ikke tegn pa vold forøvet mod vinduesramme eller terrassedør (ramme). Derfor mener vi ikke, at vinduet var forsvarligt aflåst på skadestidspunktet*'.

Af argumentationen synes at kunne udledes, at selskabet ikke vil tillægge det betydning i vurderingen af hvorvidt der er sket brud på en sikkerhedsforskrift, jf. FAL § 51, om der de facto er anvendt vold til opbrud af vinduet. Derimod tillægger selskabet det alligevel betydning i selvsamme vurdering, at der – efter selskabets opfattelse – *ikke* er anvendt vold mod vinduesrammen. Der forekommer at være tale om en selvmodsigende argumentati-

on, for så vidt angår om brugen af vold kan tillægges betydning i vurderingen af, om klager har overholdt gældende sikkerhedsforskrifter, jf. FA L § 51, ved forsvarlig aflåsning.

Det skal her til fastholdes, at ***det er faktuelt forkert, når det af selskabet oplyses, at der ikke er anvendt vold til opbrud af vinduet. Tidligere fremsendte fotodokumentation, hvoraf fremgår, at låsen på vinduet er bøjet, og en skrue faldet ud, dokumenterer utvivlsomt, at der ved hjælp af et redskab er anvendt vold til opbrud af vinduet***. Lægges det til grund – som selskabet tilsyneladende selv gør gældende i sin argumentation – at brugen af vold kan tillægges betydning i vurderingen af, om der er sket forsvarlig aflåsning, skal fastholdes, at den anvendte dokumenterede – brug af vold i sig selv statuere, at vinduet har været forsvarligt aflåst på indbrudstidspunktet. ***Havde vinduet ikke været forsvarligt aflåst i udluftningsposition, havde den omfattende brug af vold inklusiv brug af redskaber ikke været nødvendig.***

Det må anses for irrelevant, at indklagede selskab i sin argumentation henviser til, at indbruddet fandt sted juleaften. Der er ikke støtte i Ankenævnets praksis for at tillægge det betydning, at en forsikringsbegivenhed er indtrådt juleaften.

Endelig kan jeg oplyse, at klager over for mig fastholder, at han ikke selv har 'forsøgt at opbryde københavnerlåsen til sit eget lejede værelse i boligen', Selskabets skadeskonsulent har ganske rigtigt udspurgt klager herom ved dennes undersøgelse af boligen, ***hvortil klager har svaret, at et sådant opbrud formentlig kunne lade sig gøre. Dette er ikke ensbetydende med, at klager har gennemført et opbrud af låsen. At låsen er 'bøjet indad' skyldes, ifølge klager, alene indbruddet af 24. december 2016***.

Jeg må desuden yderligere fastholde, at årsagen til, at denne 'bøjen indad' ikke er nævnt i politirapporten er, at klager var lejer af værelset på indbrudstidspunktet. Kun udlejer var hjemme ved politiets undersøgelse af boligen, og han var ikke bekendt med, at klager havde låst døren til sit værelse. Derfor gav det ikke anledning til yderligere undersøgelse, at denne var åben ved politiets undersøgelse af boligen. Ved en efterfølgende undersøgelse er det imidlertid konstateret, at låsen var bøjet indad.

---oo0oo---

For nuværende anser jeg ovenstående supplerende kommentarer som tilstrækkelige, idet jeg i øvrigt henviser til min skrivelse af 16. august 2017 og klagen af 15. juni 2017, hvori uddybende argumentation er fremlagt. Jeg finder ikke, at selskabets supplerende kommentarer af 2. oktober 2017 rykker ved det tidligere fremsendte.

Hertil har selskabet i mail af 26/10 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Det er ubestridt, at indstigningsvinduet stod i udluftningsposition på skadestidspunktet. Objektivt er der således tale om et åbent vindue, og det kan ikke sidestilles med et lukket og tilhaspet vindue. Dermed er undtagelsesbestemmelsen i forsikringsbetingelserne pkt. 13.7, nr. 2.2 [2.1.], anvendelig, hvorefter der allerede af den grund ikke kan ske dækning som indbrudstyveri.

Mht. kravet om forsvarlig aflåsning må vi fastholde, at tegn på opbrud af indstigningsvinduet var så minimale (en løs skrue hvis nærmere oprindelse klager ikke kunne redegøre for ved skadekonsulentens besigtigelse, samt en mindre bøjet låsemekanisme), at der ikke kan have været forøvet vold mod vinduet i en sådan grad, at vinduet kan siges at have været forsvarligt aflåst i henhold til forsikringsbetingelserne. Som redegjort for i vores tidli-

gere skrivelser er det vores vurdering, at klager ved forsømmelse ikke har overholdt sikkerhedsforskriften om forsvarlig aflåsning.

Idet vi finder, at der ikke er mere nyt at kommentere på i klagers advokats brev, skal vi under henvisning til vores tidligere skrivelser fastholde afvist dækning som indbrudstyveri. Det er vores opfattelse, at sagen er egnet til nævnsforelæggelse.

Heroverfor har klagerens advokat i mail af 6/11 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg skal fastholde, at min klients vindue – om end placeret i udluftningsposition på indbrudstidspunktet – var at sidestille med et sikkert 'lukket' eller 'tilhaspet' vindue. Argumentation og faktiske oplysninger, samt referencer til støtte herfor fremgår af tidligere fremsendte skrivelser, hvorfor jeg ikke skal gengive denne.

Klager har for at illustrere muligheden for at opbryde vinduet ved indrækning af hånd eller genstand, jf. det med nærværende skrivelse fremlagte **billede 1. Som det fremgår heraf**, er vinduet i udluftningsposition alene åbnet med få centimeter og 'vipper opad', således at man ikke kan gribe fat i håndtaget til terrassedøren, som er placeret parallelt med det nederste af vinduesrammen. Ej heller kan man gribe fat i vinduets håndtag, da dette er placeret ved den smalleste åbning i vinduesrammen.

Det må ligeledes fastholdes, at det har fordret brug af omfattende vold at opbryde vinduet, hvilket er dokumenteret ved de tidligere fremsendte billeder af opbrudsstedet, såvel som den foreliggende politirapport.

Klager har således fremsendt endnu et foto af den opbrudte låsemekanisme på vinduet, og hvoraf den manglende skrue/pal fremgår. Det kan ligeledes konstateres at mekanismen er medtaget efter indbruddet, jf. det med nærværende skrivelse fremlagte **billede 2**.

Det skal bestrides – som indklagede selskab tidligere har angivet –, at min klient ikke har kunnet redegøre for, hvorfra skruen/palen hidrørte. Skruen/palen stammer utvivlsomt fra vinduets låsemekanisme, således som fremlagte fotos illustrerer. Indklagedes angivelse af, at tegn på opbrud af indstigningsvinduet var 'minimale' må bestrides som ukorrekt.

---oo0oo---

Supplerende til det af indklagede selskab nu anførte, bemærker jeg med henvisning til de fremlagte fotos følgende:

Indklagede selskab har i sin illustrationsmappe anvendt og henvist til fotos (jf. mappens side 23 og 24) af vinduet i åben position og ikke den omtvistede udluftningsposition. Sidstnævnte position fremgår af illustrationsmappens side 25.

Med henvisningen til den åbne position og illustrationen heraf fremstår det som om gerningsmanden uden problemer kunne have opbrudt terrassedøren ved hjælp af håndkraft eller brug af redskaber gennem vinduet. **Dette er imidlertid ikke retvisende, og det er tillige ukorrekt, når indklagede selskab i skrivelsen af 2. oktober 2017 anfører, at 'vinduet i udluftningsposition var åbent i et sådant omfang, at det muliggjorde indrækning af hånd eller genstand, så håndtaget på terrassedøren kunne påvirkes', jf. det nu fremlagte foto 1.**

Jeg skal herefter fastholde, at gerningsmanden ikke har kunnet åbne vinduet – eller den hertil hørende terrassedør – med vinduet i udluftningsposition uden brug af omfattende vold; og i særdeleshed ikke ved almindelig 'indrækning af hånd eller genstand', jf. fremlagte billede 1 og 2.

Som følge heraf og den forsvarlige aflåsning i udluftningspositionen må vinduet i denne position sidestilles med et **lukket eller tilhaspet vindue**, jf. herom tidligere fremsendte bemærkninger.

---oo0oo---

Der er ikke herudover yderligere kommentarer til indklagedes skrivelse, som overvejende er en gengivelse af tidligere fremsendte skrivelser. Indklagedes skrivelse giver derfor ikke anledning til ændring i tidligere fremsendte.

Det er tillige min opfattelse, at sagen på nuværende grundlag er egnet til nævnsforelæggelse."

Selskabet har herefter i mail af 14/11 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Vi fastholder, at indstigningsvinduet i udluftningsposition objektivt ikke er et lukket vindue, og derfor ikke er/kan sidestilles med et lukket og tilhaspet vindue i henhold til forsikringsbetingelserne.

Klagers advokat påstår, at fotos gengivet i illustrationsmappen side 23 og 24 viser et åbent vindue og ikke et vindue i udluftningsposition. Det er ukorrekt. Som det fremgår af billedteksten på de pågældende sider, var vinduet i udluftningsposition, da fotos blev taget. Ligesom det er tilfældet for foto på side 25.

Vi har for vores skadeskonsulent haft forelagt klagers advokats påstand om, at det er ukorrekt, at det omhandlede vindue i udluftningsposition var åbent i sådant et omfang, at det muliggjorde indrækning af hånd eller genstand for påvirkning af håndtag. Vores skadeskonsulent fastholder, at vinduet i udluftningsposition var åbent i et sådant omfang, at man ved indrækning af hånd og genstand kunne påvirke håndtaget. Vi har ikke gjort gældende, at det var muligt alene med hånd at påvirke håndtag og skal i så fald berigtige det, hvis nævnet er blevet bibragt en sådan opfattelse.

Det er vores opfattelse, at sagen er tilstrækkelig oplyst, og dermed er egnet til nævnsforelæggelse."

14. 90993

Af politiets anmeldelsesrapport af 24/12 2016 fremgår bl.a.:

Ad.journalnr.:

Anmeldelsesdato/klokkeslæt
Lørdag den 24. december 2016 kl. 22.56

Anm.måde
Tlf.

Forhold nr.:

Bilag nr.:

Sagens art
Indbrud i lejlighed

Gerningstidspunkt/-rum
Lørdag den 24. december 2016 kl. 15.15
Lørdag den 24. december 2016 kl. 22.30

Gerningssted
[...]

Kommune
[...]

Sagens genstand
Indgang: Gerningsmanden har anvendt en stige, hvorefter han har kravlet op til første sal på altanen. Gerningsmanden har derefter med skruetrækker bøjet låsemekanismen som var monteret på den vandrette side af vindueskarmen og skubbet vinduet til soveværelset indad.

Færden: Hele lejligheden.

Udgang: samme sted som indstigning.

Sikrede genstande: Kosternr. 1, Blodtype/DNA profil, Aftørret fra apple computer. Kosternr. 2, Andre tekniske spor, Røgalarm i orginal emballage sikret med henblik på indsendelse til dnaundersøgelse.

Stjålne genstande: Playstation 4 Sony, Kamera Canon spejlrefleks, Adskillige smykker Forurettede havde ikke det fulde overblik over stjålne effekter.

Henlagt
jf. retsplejelovens § 749, stk. 2
28 DEC. 2016

Signalementer: Ingen signalementer oplyst.
Køretøjer: Ingen beskrivelser af køretøjer oplyst.

Anmeldelse modtaget af
Indbrudsafsnit I

[...]

Af selskabets illustrationsmappe fremgår bl.a.:

> "Forsikringstager (FT), forklarede ved skadestedsundersøgelsen, at vinduet vendende mod terrassen stod i udluftningsposition på skadestidspunktet.
>
> På baggrund af undersøgelsen sammenholdt med politirapporten og FTs forklaring lægges det til grund, at gerningsmand har indfundet sig på skadestedet ved at kravle op på terrassen og foretage indstigning via vinduet i udluftningsposition.
>
> Via vinduet i udluftningsposition har det været muligt for gerningsmand at foretage indrækning og påvirke håndtaget i terrassedøren og foretage indstigning via denne.
>
> Låsen i indgangsdøren sikret og undersøgt for at udelukke, at låsen har været dirket."

15. 90993

Af forsikringsbetingelserne (2138008) fremgår det bl.a.:

"**INDBODÆKNINGEN**
(Afsnit 12-16)
BETINGELSER R180008

12. Hvilke genstande er dækket

Forsikringen dækker
Med de i afsnit 12-15 nævnte begrænsninger, nedennævnte genstande, såfremt disse tilhører en sikret, eller denne bærer risikoen for dem.

12.1 Almindeligt privat indbo
'Almindeligt privat indbo' er private ejendele, herunder alt, hvad der hører til en privatboligs normale udstyr, hvis det ikke særskilt er nævnt i punkt 12.2-12.8 eller er undtaget efter punkt 12.9.

…

12.4 Særlige private værdigenstande
Som 'særlige private værdigenstande' anses:
- Frimærkesamlinger
- Ting af guld, platin eller sølv*)
- Møntsamlinger
- Perler*)
- Smykker
- Ædelstene*)

Genstande, hvori de med *)-mærkede ting indgår som en væsentlig bestanddel, behandles under dette punkt, uanset om genstanden samtidig kan henføres til andre grupper af forsikrede genstande.

Dækningen er begrænset til maksimalt 15 % af forsikringssummen pr. forsikringsbegivenhed.

…

13.7

Ikke dækket

	INDBRUDSTYVERI	SIMPELT TYVERI	
TYVERIBEGREBER/ STEDER	Tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale	Tyveri uden for bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale	Tyveri fra biler, beboelsesvogne, private sø- og luftfartøjer samt beboede campingvogne og telte
Forsikringen dækker ikke:	1. Tyveri fra bolig, der har været ubeboet i mere end 6 måneder. 2. Som indbrudstyveri dækkes ikke: 2.1 Tyveri fra bygning eller lokale, hvor der ikke har været nogen hjemme, og hvor tyven har skaffet sig adgang gennem vinduer, der ikke har været lukkede og tilhaspede eller døre, der ikke har været lukkede og låste. 2.2 Tyveri fra hotelværelse, kahyt eller togkupé, når voldeligt opbrud ikke kan konstateres. 2.3 Tyveri fra lystfartøj.	1. Glemte, tabte eller forlagte genstande. 2. Tyveri begået af en anden af de sikrede, medhjælp, logerende og dermed ligestillede. 3. Tyveri af ting, som befinder sig i boligen, når denne er ubeboet, udlånt eller udlejet. 4. Ting under opmagasinering. 5. Tyveri, når sikrede har udvist grov uagtsomhed. 6. Genstande, der er i kommision.	1. Glemte, tabte eller forlagte genstande. 2. Tyveri begået af en anden af de sikrede, medhjælp, logerende og dermed ligestillede. 3. Tyveri af ting, som befinder sig i uaflåste og uaflukkede biler, beboelsesvogne, telte, private sø- og luftfartøjer. 4. Tyveri, hvor voldeligt opbrud ikke kan konstateres. Kravet om voldeligt opbrud gælder ikke for biler. 5. Tyveri, når sikrede har udvist grov uagtsomhed.

16. 90993

…

16.6 Dokumentation

For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen.

Dette kan gøres ved, at man sammen med anmeldelsen – i det omfang man er i besiddelse heraf – indsender kvitteringer/regninger for købet, købekontrakt eller fyldestgørende beskrivelse eller fotos.

I egen interesse bør forsikringstageren derfor gemme købsnotaer for alle nyere ting, og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overdragelseserklæring med angivelse af, hvad der købes og hvad prisen er. Det hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting. Med hensyn til dokumentation for genanskaffelsespriserne kan man som regel få de handlende til at udstede en erklæring. Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder fotos.

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 27/12 2016 telefonisk til selskabet, at der den 24/12 2016 var begået tyveri fra hans bolig, og at der ved tyveriet blandt andet blev stjålet en guldhalskæde.

Tvisten for nævnet vedrører, om der skal ydes dækning i henhold til bestemmelserne om simpelt tyveri eller indbrudstyveri.

Det fremgår af politiets anmeldelsesrapport, at "gerningsmanden har anvendt en stige, hvorefter han er kravlet op til første sal på altanen. Gerningsmanden har derefter med skruetrækker bøjet låsemekanismen som var monteret på den vandrette side af vindueskarmen og skubbet vinduet til soveværelset indad".

Selskabet har efter besigtigelse af ejendommen den 4/1 2017 udfærdiget en illustrationsmappe, hvoraf det fremgår, at det har "været muligt for gerningsmand at foretage indrækning og påvirke håndtaget i terrassedøren og foretage indstigning via denne".

Selskabet har vurderet, at boligen ikke var tilstrækkeligt aflåst, idet vinduet stod i "udluftningsposition". Selskabet har derfor ydet dækning i henhold til bestemmelserne om simpelt tyveri, og har på denne baggrund afvist at yde dækning for klagerens guldkæde.

Klageren har anført, at et vindue i "udluftningsposition" må anses for "tilhaspet", og at døren til hans lejede værelse var selvstændigt aflåst. Klageren har også anført, at gerningsmanden anvendte en stige for at skaffe sig adgang til en altan udenfor vinduet, og at altanen lå i en højde af ca. 5 meter.

Nævnet lægger som ubestridt til grund, at vinduets øverste del var "vippet" ind i bygningen, idet vinduet stod i "udluftningsposition" – nærmere således at vinduets ramme var fastgjort i bundkarmen, mens den øverste del af vinduets ramme var frigjort fra den øverste vindues karm og sidekarmene – da indbruddet skete, og at gerningsmanden fik adgang til lejligheden via dette vindue.

Bestemmelsen i forsikringsbetingelserne om, at bygningen skal være forsvarligt aflåst, fortolkes som en sikkerhedsforskrift, jf. forsikringsaftalelovens § 51. Det følger heraf, at hvis klageren ikke overholder forskriften, har han kun et krav mod selskabet, hvis det må anses for bevist, at forsikringsbegivenhedens indtræden – her tyveriet – ikke skydes en uagtsom overtrædelse af forskriften. Det er forsikringsselskabet, der har bevisbyrden for, at der er sket en overtrædelse af forskriften.

Efter en gennemgang af sagen og efter en samlet vurdering finder nævnet, at selskabet har løftet denne bevisbyrde.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at vinduet var i "udluftningsposition", og dermed ikke var behørigt lukket og tilhaspet. Dette er i overensstemmelse med nævnets faste praksis, jf. herved blandt andet nævnets afgørelser i 59.396, 60.789 og 69.636.

Nævnet har også lagt vægt på, at selskabets forsikringsbetingelser er formuleret således, at det er en betingelse for, at huset kan anses for forsvarligt aflåst, at bl.a. vinduer

har været lukkede og tilhaspede, hvilket – som forskriften er udformet – gælder, uanset vinduets placering, se nævnets afgørelse i sag 59396.

Nævnet kan herefter ikke kritisere, at selskabet har behandlet det anmeldte indbrud som et simpelt tyveri og dermed har afvist dækning for guldkæden.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at den indvendige dør til klagerens værelse var selvstændigt aflåst – kan ikke føre til andet resultat. Nævnet henviser til sin afgørelse i sag 79.603.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings